

Rotlle núm. 30/06
Causa núm. 292-1/03
Sentència núm. 32-06
Ponent M.I. Sr. Yves PICOD

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Marie CONTE
Yves PICOD

Andorra la Vella, a vint-i-tres de novembre de dos mil sis.

En el recurs d'apel·lació interposat per la Lletrada Concepció C.F. en defensa i representació de Manel V.O. d'E. i de la companyia C.O. SA contra la sentència de data 12 de maig de 2006 dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per un delictes menor de lesions per imprudència. Sent part recorreguda el Ministeri Fiscal i Miquel E.M. defensat per la Lletrada Laura L.A. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Yves PICOD.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 12 de maig de 2006, amb la següent part dispositiva : "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Manel V. O., com a responsable penalment en concepte d'autor del delicte menor de lesions per imprudència sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a una multa de DOS MIL EUROS i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, es condemna Manel V. O., solidàriament amb la Companyia C.A. SA i subsidiàriament amb la societat E. a pagar a Miquel E. M. la suma total de 15.372'32 Euros.

Se'ls condemna així mateix a pagar els honoraris d'Advocat en l'import que serà determinat en període d'execució de sentència."

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: "que el 8 de febrer de 2000, vers les 11 hores, Miquel E. M., jove esquiador de 17 anys que practicava l'esquí des de l'edat de 6 anys, efectuà la baixada de la pista "El Mussol", de categoria vermella, de l'estació Soldeu-El Tarter, explotada per la Societat E. assegurada a la Companyia C.O. i de la qual el cap de pistes era el processat Manel V. O., nascut el 24 de setembre de 1961, de nacionalitat andorrana i condemnat per sentència de data 28 de juny de 1982 per delicte major de robatori.

Havent arribat a l'alçada de la balisa núm. 6, creuà els seus esquís, perdent l'equilibri, caient llavors a terra i patinant sobre la neu fins que el seu cap colpí la part alta d'un paravent que separava la pista, costat esquerra, d'un telesquí.

Aquest paravent, confeccionat de fustes relligades per fil de ferro i del qual la funció normal era la

d'afavorir l'acumulació de la neu caiguda a la pista i a l'indret del remuntador mecànic i d'evitar que el vent no transportés la neu a un altre lloc, es trobava pràcticament colgat per l'espessor de neu, sobresortint únicament uns 20 o 25 centímetres les extremitats de les fustes desproveïdes de qualsevol protecció.

Així mateix, no s'hi trobava cap protecció styla filets, matalassos o bales de palla per davant del paravent; simplement, per tal d'assenyalar el remuntador del telesquí, hi havia uns piquets relligats per una corda tota la llargada del paravent.

En aquest accident, Miquel E. M. patí una fractura oberta nasal amb secció de cartílags alars de la narina esquerra que va necessitar un temps de curació lesional de 30 dies segons l'informe final del Dr. Jordi V. F. el qual manté un grau d'IPP del 5% i qualifica el pretium doloris de moderat (3/7) i el perjudici estètic entre moderat i mitjà (3'5/7)."

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal estima per la seva part que no es desprèn de la prova practicada cap acció o omissió, culposa o imprudent atribuïble a Manel V. O. amb nexa causal amb el sinistre.

IV.-RESULTANT: Que l'advocat defensor de Miquel E. M. sol·licita la confirmació de la sentència en tots els seus extrems. Estima que el Tribunal de Corts ha considerat que la conducta de V. O. era una culpa greu en tant que cap de seguretat de les pistes de Soldeu. No es pot permetre que el risc que comporta aquest esport sigui augmentat. Aquells piquets van constituir un element que va augmentar el risc i provocar directament les lesions produïdes a E.

V.- RESULTANT: Que la defensa de Manel V. O. de la societat E. i de la companyia d'assegurances C.O. formula un recurs d'apel·lació contra la Sentència dictada. En primer lloc, estima que la imprudència reprotxada constitueix una contravenció de l'art. 477.1 del Codi Penal retroactivament prescrita per aplicació de l'art. 81 i 7.4 del mateix Codi. En segon lloc, la sentència es limita a dir que l'accident fou consecutiu a una falta en l'organització de la seguretat dels usuaris de la pista El Mussol, sense caracteritzar el comportament culpós de V.. En canvi, existeix una culpa de Miquel E. M. que va perdre l'equilibri. Afegeix que la finalitat del paravent no és de separar, la pista del remuntador sinó d'acumular la neu. Aquest paravent no es pot protegir amb matalassos perquè taparia la zona per on ha de passar el vent. Finalment sosté que la declaració del testimoni Nicolàs V. no es pot prendre en consideració, en absència de ratificació el dia de la vista. Conclou en l'absolució de Manel V. O.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que si la pràctica de tot esport, especialment l'esquí, comporta pel seu practicant l'acceptació d'un risc, aquest risc no pot ésser augmentat per una falta en l'organització de la seguretat de les pistes. Una estació d'esquí té l'obligació de prendre totes les mesures necessàries per assegurar la seguretat dels seus usuaris o, en cas d'impossibilitat tècnica deguda a les circumstàncies (mal temps, acumulació anormal de neu...) de tancar les pistes que presenten un perill.

En el cas d'autes, les constatacions de la policia i la fotografia del lloc de l'accident evidencien que les extremitats de les fustes del paravent que separava la pista El Mussol del remuntador mecànic sobresortien de la

neu uns 20 o 25 centímetres i constituïen un perill greu pels usuaris que poden caure al terra en aquell indret.

Existeix un nexa causal evident entre la posició anormal de les fustes i les conseqüències de l'accident, sense que es demostrï una culpa de l'esquiador.

L'error tècnic que va cometre no demostra un comportament negligent. A més, tenia una llarga experiència que li permetia baixar en una pista vermella i la seva velocitat no era excessiva. En creuar els esquís i topar contra les extremitats de les fustes que presentaven un risc particularment elevat degut al seu mal estat i que sobresortien només 20 o 30 centímetres de la neu acumulada. Aquesta situació no la va assenyalar el cap de les pistes, Manel V. O. ni va prendre les mesures adaptades a la situació.

No es sorprenent que Nicolàs V. pister i socorrista de la estació que havia intervingut per portar assistència al perjudicat, hagués subratllat en la seva declaració, l'anormalitat de la situació a l'origen de l'accident i la manca de seguretat de la estació. Digué clarament que aquest accident no l'havia sorprès i que ja l'havia presagiat.

El fet que aquest testimoni no hagi ratificat les seves declaracions, sobre comissió rogatòria no afecta la seva credibilitat.

II.-CONSIDERANT: Que els fets són constitutius d'un delicta menor de lesions per imprudència previst a l'article 117.2 del Codi Penal, la imprudència essent greu tractant-se de la integritat física dels usuaris de les pistes.

III.-CONSIDERANT: No obstant la pena de multa ha de prendre en consideració la situació financera personal de l'autor, ço que justifica una reducció de la multa a 500 euros.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per E. i C.O. SA, i estimar parcialment el recurs interposat per Manel V. O.

2.- Confirmar la sentència dictada en data 12 de maig de 2006 en la causa 292-1/03, a excepció de la multa imposada a Manel V. O. que es redueix a 500 euros.

3.- Declarar d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.